

Rána Ústavnímu soudu ČR. To tu ještě nebylo. Bývalý ministr vypěnil. Vzkaz národu

- editor007 | 28. ledna 2024

ČESKO: „V dnešní vládě vlastně žádná významnější osobnost, která by oslovovala širší veřejnost, není. A i nejsilnější ODS je vnitřně rozpolcená na Fialovu a nejspíš Kubovu družinu sympatizantů,“ sdělil ParlamentnímListům.cz bývalý ministr práce a sociálních věcí, ale i místopředseda Senátu Zdeněk Škromach. Hovořili jsme též o valorizaci důchodů, drahotě či válce na Ukrajině.

Jak jste přijal verdikt Ústavního soudu, který posvětil zkrácení valorizací důchodů?

Velmi negativně. Předpokládal jsem, že Ústavní soud bude mít přinejmenším snahu ukázat, že je nezávislou institucí. Zatím se ale ukazuje, že pravdou je opak. Ústavní soud se už v minulosti dokázal postavit hlavně za soudce. Několikrát zrušil zákon, který jim snižoval platy. Podle mě je to velmi pohrdlivé vůči občanům a hlavně důchodcům, když Ústavní soud hledá provládní argumenty. Je třeba to respektovat, ale Ústavní soud tím u mě ztratil veškerou vážnost. V tuto chvíli je třeba jít v prosazování těchto věcí jinou cestou.

Je třeba uvažovat o projevech občanské neposlušnosti. Nicméně namísto velkých stávek a demonstrací by stačilo využít to, co dělají odboráři v zahraničí, třeba i v USA, že navštěvují pravidelně poslance a senátory ve své oblasti a vyvíjejí na ně tlak. Tahle vládní smečka si neuvědomuje, že po příštích volbách bude v opozici ona a bude hledat způsoby, jak se v parlamentu uplatnit.

Myslíte si, že je Fialova vláda asociální?

Jednoznačně je asociální. Teď jsem někde zaregistroval vyjádření jedné paní, která pro ni pracuje v nějaké komisi a chtěla rušit nejnižší tarify pro určité profese. Navíc má tahle vláda stovky miliard na různé velmi drahé vojenské hračky a v zásadě nemá pár miliard pro vlastní důchodce a rodiny s dětmi. To je smutné. Nicméně chápu, že pět stran, což je nejspíš vládní rekord, se nemůže domluvit a výstupy jsou takové, že vlk se nažere, ale koza zůstane celá. Vláda v zásadě realizuje vize, které ani jedna z těch stran ve svém volebním programu neměla. Z toho důvodu už dávno ztratila legitimitu a doufám, že se to projeví ve volbách.

Co se týká důchodového systému, tak po celé Evropě vládne snaha dohodnout v širším politickém spektru podporu novot. U nás ne. Není totiž možné říct lidem, kteří jsou těsně před důchodem anebo krátce v důchodu, že se nyní mění podmínky. Vždyť oni jsou nahraní. Jde o naprostou aroganci.

Resortu práce a sociálních věcí, kde jste byl ministrem, dnes vládne zemědělec. A s kompetencí řady dalších ministrů je to obdobné. Neměli by mít lidé na takových postech trochu větší povědomí o zaměření svých ministerstev?

V tomhle nejsem tak jednoznačně kritický, protože ministr by měl mít hlavně schopnost prosadit věci, které je v tom resortu potřeba v rámci své partaje a vlády udělat. Při koaličních vládách je to velmi složité, protože většinou na tom vydělávají menší partneři. Pamatuji si na Zelené, Unii svobody a třeba lidovci v tom byli mistři. Ze svých věcí prosadili maximum. Nicméně já jsem také svým původním povoláním elektroinženýr a říkám, že kdo pochopí, jak tečou elektrony, tak pochopí všechno.

Jenže jste byl dlouho v odborech a tam jste řešil sociální a pracovní otázky velmi často...

To je pravda, ale u Mariana Jurečky mě spíš mrzí, že se nedokázal obklopit týmem kvalitních lidí, kteří tomu rozumí. To je podmínkou úspěšnosti každého ministra. Nikdo není všeználek. Ostatně je také třeba znát názory ze všech stran. Nemusím je využít, ale je třeba je znát.

Politické strany současné vlády měly jedno hlavní téma a tím byl „antibabiš“. Nemyslíte si, že by bývalý premiér Andrej Babiš nyní všem do jisté míry zavřel ústa, kdyby funkce ponechal jiným a dění by ovlivňoval z ústraní třeba jako obyčejný poslanec?

To by mohla být dobrá strategie. Vždyť se už druhé volby vůbec neřeší volební programy, ale jde jen o to, aby byl Babiš odstrčen na vedlejší kolej. To zavání extremismem, který se ve společnosti stále víc usazuje. Vyvolává to ve společnosti negativní reakce včetně nenávisti. Začalo to covidem a pokračuje to dnes dalšími záležitostmi jako je třeba pohled na válku na Ukrajině.

Pokud jde o ANO, tak tam podle mě nějaké takové uspořádání plánují. Na druhou stranu lidé potřebují významného lídra. Když se podíváme po Evropě, tak jsou většinou úspěšné ty subjekty, které mají v čele silného vůdce. To byli Klaus, Zeman, Paroubek a po nich přišli slabší jedinci. V dnešní vládě vlastně žádná významnější osobnost, která by oslovovala širší veřejnost, není. A i nejsilnější ODS je vnitřně rozpolcená na Fialovu a nejspíš Kubovu družinu sympatizantů.

Když se zaměřím na SOCDEM, tak bylo prozíravé rozhodnutí posledního z původních matadorů Lubomíra Zaorálka, že půjde do eurounijních voleb. Ten dokáže komunikovat vnitřní i zahraniční témata.

Část obyvatel jezdí kvůli vysokým cenám nakupovat za hranice. Co vy?

Nakupovat do Rakouska nejezdím. Podporuji české a moravské zemědělce a potravináře a jezdím nakupovat k nim. Nesouhlasím se spotřební daní na tichá vína, protože to podporuje zahraniční a ne naše vinaře. Takže, i když jsou některé tuzemské potraviny o něco dražší, kupuju je. Nechci cpát peníze cizím výrobcům. Samozřejmě ale chápu, že trh takto funguje a lidé nakupují tam, kde je to pro ně výhodnější. Národní citění jde v nouzi stranou.

Ale vláda má nástroje, jak tuto situaci ovlivnit. Hlavně by měla daně, které i při vysoké inflaci vybírá, přerozdělovat přes sociální systémy lidem s nižšími příjmy. Ostatně rodiny s dětmi, důchodci, invalidé a další je stejně do státní pokladny nakonec díky spotřebě vrátí.

Podpora Ukrajiny ve válce proti Rusku slábne. Jak to může skončit?

Těžko říct. Svět je v pohybu a v dnešní mediální atmosféře se těžko hledají pevné odborné názory. Je to spíš o postojích. Nicméně je fakt, že se česká ekonomika bez zahraničních pracovníků neobejde. Už před válkou tady legálně pracovalo ke dvěma stům tisícům Ukrajinců. Bez nich by naše ekonomika nefungovala.

Pokud jde o válku, tak každý úsudek ovlivňuje obrovská propaganda z obou stran a pravda je asi někde uprostřed. Je třeba dělat vše pro to, aby válečné konflikty ve světě skončily. Jak říkal Vinnetou s Old Shatterhandem: „Mír je život, válka je smrt.“ Nakonec i náš populární bard v Písni neznámého vojína nechá v poslední větě neznámého vojína odpovědět na to, jestli by šel zase do války. A ta odpověď je bez skrupulí. (Píseň končí větou: „Na**at, jo na**at! Pozn. Red.)

ZDROJ: PL